

IPA WROCLAW

IPA Biuletyn

Czerwiec 2020

IPA WROCLAW

ul. Pl. Muzealny 16 lok. 1

50-035 Wrocław

wroclaw@ipa-dolnyslask.pl

www.ipa-dolnyslask.pl

Przełożył: Michał Sługocki, Sekretarz Regionu IPA Wrocław

Gotowi na nowe możliwości

IBZ Gimborn udostępnia możliwość nauki online dla wszystkich członków IPA.

SŁOWEM WSTĘPU

Możliwość nauki online z IPA

Drodzy Przyjaciele,

Mam nadzieję, że jesteście zdrowi i bezpieczni.

Znaleźliśmy się w obliczu bezprecedensowej pandemii, która jak dotąd spowodowała śmierć ponad 335 000 osób na całym świecie. Nieuchronnie choroba wpłynęła na wiele aspektów naszego życia, takich jak edukacja, rozwój, nasza zdolność do socjalizacji z innymi, czy nasza praca.

Podróżowanie samolotem zostało znacząco zakłócone, a granice zostały zamknięte. Niezależnie od tego organy policyjne na całym świecie próbują znaleźć rozwiązania w jaki sposób poprawić wiedzę swoich pracowników.

W tym kontekście, w ciągu ostatnich tygodni, członkowie IPA, zjednoczeni jako jeden, mogli uzyskać dostęp do internetowych sesji szkoleniowych, takich jak seminaria internetowe, podcasty i wideokasty w celu podniesienia poziomu świadomości i czujności w walce z przestępczością.

Chciałbym skorzystać z okazji aby naprawdę podziękować IBZ Gimborn za zorganizowanie pierwszego angielskiego seminarium internetowego pt. „Terroryzm”, które jest bezpłatnie dostępne dla wszystkich członków IPA i będzie prowadzone kilka razy w ciągu kilku najbliższych tygodni. Do tej pory zarejestrowało się 100 osób z blisko 30 krajów (90 z nich to członkowie IPA).

Należy zauważyć, że podczas tych seminariów zarejestrowani uczestnicy nie tylko słuchają prelegenta, ale mogą także zaangażować się (na przykład zadając pytania lub komentując omawiane problemy) w danym temacie, korzystając z dostępnej opcji czatu.

Sesje te umożliwiają zatem naszym członkom z całego świata szkolenie wysokiej jakości bez konieczności podróżowania do Niemiec. Jest to szczególnie ważne w tych bardzo trudnych czasach, w których możliwości szkolenia są bardzo ograniczone.

Idąc dalej, naszym planem jest dalszy rozwój tych sesji online i prowadzenie ich równoległe ze szkoleniem prowadzonym przez IBZ Gimborn.

Drodzy przyjaciele, bądźcie bezpieczni, i jestem pewien, że w końcu wyjdziemy z tego doświadczenia silniejsi, mądrzejsi i bardziej zjednoczeni!

Servo per Amikeco!

Demetris Demetriou, Przewodniczący Komisji Zawodowej IPA.

DOKOŁA ŚWIATA

Sekcja IPA Mołdawia zakupiła cenny sprzęt medyczny do leczenia policjantów zakażonych COVID-19.

Z ogromną dumą przedstawiamy działania Sekcji IPA Mołdawia podczas pandemii koronawirusa.

Jak dotąd, w walce przeciw wirusowi COVID-19 w Republice Mołdawii, ponad 165 pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zostało zakażonych.

Wielu z nich jest członkami IPA, dlatego też postanowiono zmodyfikować dział szpitala MSW, aby mógł zająć się tymi funkcjonariuszami.

Powszechnie wiadomo, że Republika Mołdawii ma skromny budżet i nie ma możliwości pełnego pokrycia kosztów przeprofilowania i dostosowania szpitala MSW do warunków, jakie wymaga leczenie pacjentów z COVID-19.

W tych okolicznościach, Krajowy Komitet Wykonawczy Sekcji IPA Mołdawia postanowił zakupić dwa laryngoskopy do leczenia funkcjonariuszy Policji zakażonych COVID-19 w szpitalu MSW za cenę 100 000 Lei (równowartość 5000 Euro).

W tym okresie ciężkich prób spowodowanych pandemią, Sekcja IPA Mołdawia jest stale po stronie Policji i członków IPA.

Razem jesteśmy silni, aby robić wspaniałe i przydatne rzeczy.

Servo per Amikeco!

Mihai Cebotari, Prezydent IPA Mołdawia.

SERVO PER AMIKECO

Sekcja IPA Serbia przekazuje wyposażenie ochronne.

Sekcja IPA Serbia mogła w niewielkim chociaż stopniu przyczynić się do walki z pandemią koronawirusa, przekazując pewną ilość sprzętu do ochrony osobistej (okulary, maski, rękawiczki i przyłbice) funkcjonariuszom Policji republiki Serbii, którzy są w codziennym kontakcie z obywatelami, a zatem są najbardziej narażeni na niebezpiecznego wirusa COVID-19.

Ponadto, środki ochrony indywidualnej przekazano Departamentowi Zdrowia i Bezpieczeństwa w MSW Republiki Serbii, Departamentowi Obrony Cywilnej Agencji Zarządzania Kryzysowego dla Miasta Belgradu, a także poszczególnym ośrodkom zdrowia.

Zdravko Durić, Delegat IEC Sekcji IPA Serbia.

Program żywieniowy Sekcji IPA Kenia i Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Kwiecień był wyjątkowo trudnym miesiącem dla większości mieszkańców Nairobi City, szczególnie dla osób mieszkających w slumsach. Większość zwykłych pracowników zostało bez pracy, ponieważ wiele firm zakończyło działalność. Rodzicom coraz trudniej było utrzymać swoje dzieci. Małe dzieci w tych rejonach głodowały i coś należało z tym zrobić.

Kościół Adwentystów Dnia Siódmego Newlife Nairobi ma długą historię interwencji w slumsach w postaci dostarczania artykułów żywnościowych i odzieży w najbardziej wymagających przypadkach. Zwykle rodziny byłyby odwiedzane w miejscu zamieszkania, a przy innych okazjach odwiedzały kościół, aby otrzymać racje żywnościowe. Pandemia COVID-19 spowodowała większe zapotrzebowanie, a zatem więcej rodzin wymagających wsparcia. W tych okolicznościach Sekcja IPA Kenia połączyła siły z Kościołem w celu zapewnienia żywności i artykułów sanitarnych.

W ciągu ostatnich trzech tygodni członkowie IPA Kenia zgromadzili dość zasobów na 200 pakietów rodzinnych o wartości około 3000 USD. W każdej paczce była mąka kukurydziana, mąka pszenna, olej, fasola, ryż, sól, detergent i chleb. Paczki dostarczane były przez pracowników kościoła pod drzwi za pomocą furgonetki.

Podczas przekazywania paczek, pastor Dickson Kateeti cytował fragment z Biblii „*Kiedy byłem głodny, daliście mi jeść. Kiedy byłem spragniony, daliście mi pić. Byłem obcy a zaprosiliście mnie. Byłem nagi i przyodzialiście mnie. Byłem chory, opiekowaliście się mną. Byłem w więzieniu, a wy przyszliście do mnie. Wtedy sprawiedliwi odpowiedzą: Panie, kiedy to widzieliśmy Cię głodnego i nakarmiliśmy lub*

spragnionego i napeiliśmy? Kiedy widzieliśmy Cię obcym a zaprosiliśmy lub nagim i przyodziliśmy? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i odwiedziliśmy Cię? Król odpowie: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście najmniejszemu z braci i siostr moich, mnieście uczynili.”

Pastor Kateeti podziękował Prezydentowi IPA Kenia za dobrą pracę, którą Stowarzyszenie wykonuje w całym kraju, aby przynieść nadzieję, a wszystkim poszczególnym członkom IPA za ich hojność. W odpowiedzi Prezydent IPA Kenia podziękował Kościołowi za to, że dbał o potrzebujących gdy kraj znalazł się w obliczu tak bezprecedensowej pandemii. Pan Osur powiedział, że był pod wrażeniem działań Kościoła jakie podjęto, aby zapewnić, że datki zostaną przekazane najbardziej potrzebującym.

Jared Ojuok, Sekretarz Generalny, IPA Kenia.

Jak przeżyć pandemię: wywiad z psycholog Elizabetą Vovko z IPA Słowenia.

Pandemia koronawirusa sprawia, że stajemy przed wieloma wyzwaniami, zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym. Wiadomości te przyniosły także wiele niepewności, wątpliwości i problemów. Takie uczucia są całkowicie normalne w tych okolicznościach, mówi Elizabeta Vovko, psycholog zatrudniona w słoweńskiej Policji i członek IPA Słowenia. Zmienne sytuacje i niepewna przyszłość z pewnością obciążają nasze codzienne życie, ale kryzys może być również okazją do ponownego nauczenia się tego, co naprawdę ważne w życiu.

Jakie masz informacje na temat reakcji psychologicznej ludzi na obecną sytuację?

Po ogłoszeniu epidemii COVID-19, a teraz, po prawie dwóch miesiącach izolacji społecznej, reagujemy na nasze doświadczenia, sytuacje w życiu prywatnym i miejscu pracy. Nasza reakcja zależy od kilku czynników: niektórzy z nas mieszkają w miastach, inni na wsi; mieszkamy sami lub z rodziną; żyjemy w domach z ogrodami, w których jest dużo miejsca, lub w małych mieszkaniach, gdzie nie ma miejsca na odizolowanie się od innych członków rodziny; niektórzy z nas są ekstrawertykami i potrzebują więcej interakcji społecznych w życiu codziennym, podczas gdy inni są bardziej introwertyczni i czerpią radość ze spędzania czasu samotnie. Ten czas jest wyjątkowym wyzwaniem dla każdego z nas.

Obecna sytuacja jest nadal niepewna, co zmniejsza nasze poczucie bezpieczeństwa i stabilności. Na nasze dobre samopoczucie psychiczne mogą mieć negatywny wpływ duże okresy ograniczonej interakcji z innymi, zmienione codzienne rutyny, obawy o nasze zdrowie i zdrowie bliskich nam osób, a także problemy finansowe. Osoby z istniejącymi wcześniej chorobami psychicznymi, osoby z chorobami przewlekłymi oraz osoby pracujące zawodowo, które walczą z epidemią na pierwszej linii są szczególnie podatne na stres psychiczny.

Wśród ludzi mogą pojawić się różne emocje: strach, gdy czujemy się zagrożeni, lęk, gdy nie jesteśmy w stanie dobrze poradzić sobie z sytuacją i kontrolować jej; gdy tylko wyobrażamy sobie przyszłe negatywne skutki obecnej sytuacji; panika, kiedy pomyślimy, że katastrofa jest nieunikniona i musimy szybko zareagować. Mogą pojawić się emocje takie jak gniew, impulsywność i agresywne reakcje. W rodzinach, w których przemoc była już obecna, może ona wzrosnąć. Nadużywanie substancji może również wzrosnąć. Może pojawić się zaprzeczenie, poczucie nieustraszoneści i zaburzenie oceny niebezpieczeństw, co prowadzi do narażania innych na niebezpieczeństwo z powodu nieprzestrzegania środków bezpieczeństwa. Z drugiej strony, taki kryzys może zwiększyć naszą kreatywność, altruizm i chęć pomocy potrzebującym poprzez chociażby wolontariat.

Jak przetrwać izolację, aby wirus nie wpłynął na nasz stan psychiczny? Jak zadbać o siebie?

Dbanie o siebie oznacza, że najpierw koncentrujemy się na myśleniu i uczuciach. Słuchamy siebie, tego, czego potrzebujemy w izolacji społecznej. Aby łatwiej przejść przez izolację, ważne jest ustalenie codziennej rutyny, która zapewni przewidywalność i poczucie porządku, znaczenia i kontroli. Powinniśmy zadbać o odpowiedni odpoczynek i sen oraz wybrać zdrowe jedzenie. W stresie lub sytuacji zagrożenia rośnie nasze pragnienie słodkich i tłustych potraw, co tylko pogarsza nasz nastrój. Jeśli mamy taką możliwość, powinniśmy zażywać ruchu na świeżym powietrzu, lub wykorzystać jeden z pokoi w naszym mieszkaniu jako siłownię. Jest wiele filmów z instruktażowych dostępnych online, z różnymi ćwiczeniami, pilates, jogą, itp. Powinniśmy ćwiczyć techniki relaksacyjne, takie jak kontrolowane oddychanie, czujność, progresywną relaksację mięśni czy medytację.

Polecam utrzymywanie dobrych relacji z członkami rodziny i przyjaciółmi za pośrednictwem mediów społecznościowych. Oprócz dbania o siebie powinniśmy również zwrócić uwagę na tych, z którymi mieszkamy w domu. Zorganizujmy wspólne oglądanie filmu, zagrajmy w gry planszowe, bądźmy kreatywni. Warto jednak zarezerwować czas dla siebie, abyśmy nie byli pod presją z powodu nagłego wydłużenia czasu spędzanego razem. Dostępny czas należy wykorzystać na przyjemne czynności, takie jak czytanie książek, słuchanie muzyki, czy edycja zdjęć. Pomagajmy innym. W szerszej perspektywie, gdy zastanawiamy się co moglibyśmy zrobić aby pomóc naszym bliskim i naszym społecznościom, łatwiej nam zaakceptować sytuację i poradzić sobie z nią.

Czy powinniśmy się bać naszych obaw? Czy możemy sobie pozwolić na zmartwienie i strach?

Nie trzeba się bać naszych zmartwień i obaw. Strach jest całkowicie naturalną i powszechną emocją w takich okolicznościach, które są dla nas nowe i reprezentują niepewność co do przyszłości. W takich momentach możemy się również martwić ryzykiem zarażenia nas lub naszych bliskich. Możemy również odczuwać niepewność co do czasu trwania epidemii, jej wpływu na nasze życie, potencjalnej lub faktycznej utraty pracy, a także zmniejszonego poczucia bezpieczeństwa. Jest również absolutnie normalne, że na początku epidemii martwiliśmy się o dostawy dóbr wspólnych, jak również o to w jaki sposób zadbamy o nasze rodziny. Ważne jest, abyśmy nie zastanawiali się nad obecną sytuacją, aby uniknąć poczucia strachu. Nie powinniśmy rozpatrywać najgorszych możliwych scenariuszy. Pomocnym jest uświadomienie sobie, że ta sytuacja jest jedynie tymczasowa. Ludzie często potrzebują czasu na dostosowanie się do zmian. Jeśli zrozumiemy, że środki, które należy podjąć, są podejmowane tylko przez ograniczony czas, pomoże to przezwyciężeniu przeszkadzających uczuć.

Czy lęk i poczucie samotności są w tych czasach normalne?

Niepokój i poczucie samotności to normalne i naturalne emocje w czasach niepewności. Większość ludzi czuje to samo. Poczucie samotności jest mniej intensywne, jeśli jesteśmy otoczeni członkami rodziny i mamy dobre relacje międzyludzkie. Poczucie samotności również nie jest tak dotkliwe jeśli jesteśmy w kontakcie z samym sobą, jeśli umiemy przebywać w samotności i nie potrzebujemy pewnych działań ani ludzi aby wypełnić nasz czas i poczucie pustki, i aby czuć się normalnie.

Osoby starsze, zwłaszcza żyjące samotnie, są teraz jeszcze bardziej samotne. Co możemy dla nich zrobić oprócz przynoszenia artykułów spożywczych i dzwonienia do nich?

Osoby starsze są najbardziej narażoną grupą w tej sytuacji, szczególnie jeśli są chore i żyją samotnie. W czasach koronawirusa jest jeszcze więcej oszustów oferujących różne usługi: płacenie rachunków, płatne przejażdżki, sprzedaż produktów ochronnych, itp. Należy uczulić osoby starsze na możliwe oszustwa i informować ich gdzie szukać pomocy, lub po prostu im pomóc. Aby zmniejszyć poczucie samotności możemy do nich dzwonić częściej wykorzystując możliwość wideokonferencji. Możemy rozmawiać z nimi przez balkon, jeśli mieszkamy w bloku. W internecie krążą filmy mieszkańców grających na instrumentach i śpiewających. Znam przypadek dziewczyny mieszkającej w bloku, która gra na skrzypcach i otwiera drzwi mieszkania, aby uszczęśliwić starszego sąsiada. Osoby starsze będą również zachwycone napisanymi do nich listami lub rysunkami od wnuków, bądź dzieci mieszkających w sąsiedztwie.

Niektórzy muszą pracować zdalnie, a także dbać o dzieci i rodziny. Jak zorganizować pracę i czas? Jak zarządzać czasem kwarantanny z dziećmi, zwłaszcza gdy rodzice pracują w domu?

Izolacja, praca i domowa edukacja są ciężarem dla całej rodziny. Podstawowym celem jest, aby sytuacja była jak najmniej stresującą dla wszystkich. Rozsądne jest ustalenie w jakich godzinach pracujemy, a w jakich jest czas na naukę. Powinniśmy dzielić się obowiązkami domowymi. Dobrym pomysłem jest określenie czasu wolnego, kiedy możemy wspólnie się zrelaksować, pobawić z dziećmi, zagrać w gry planszowe, pójść na spacer, lub spędzić czas na powietrzu. Powinniśmy pozwolić aby każdy członek rodziny miał trochę czasu dla siebie. Należy również określić czas na oglądanie telewizji, korzystanie ze smartfonów i granie w gry wideo. Weekendy powinny być zorganizowane w inny sposób niż dni powszednie, pomimo że różnice są minimalne.

Sytuacja zmusiła nas do pracy w domu, przez co jest mniejsza interakcja ze współpracownikami. Co mogłabyś doradzić menadżerom, jak prowadzić swoich pracowników zdalnie?

Praca na odległość wymaga jasnego zdefiniowania celów i roli każdego pracownika w osiągnięciu wyznaczonych celów. Najważniejsze jest, aby pozostać skupionym na ludziach w grupie, a nie tylko na celach, które powinni osiągnąć. Wolny czas powinniśmy poświęcić na interakcję personalną. Regularne i zaplanowane spotkania za pośrednictwem wideokonferencji przyczyniają się do dobrych relacji interpersonalnych. Oprócz rozdzielania zadań powinniśmy również dobierać terminy, regularnie sprawdzać czy pracownicy są doceniani i weryfikować wykonywaną pracę. Ważne jest, aby mieć autentyczne relacje z pracownikami i mieć pewność, że wykonują swoją pracę, nawet jeśli nie są w miejscu pracy. Podczas pracy zdalnej każdy pracuje w innym środowisku, każdy jest podatny na rozproszenie. Może być ono spowodowane przez zwierzęta domowe, małe dzieci, które przeszkadzają podczas połączeń.

Czego nauczyła nas historia o podobnych przypadkach epidemii i pandemii? Do jakiego rodzaju zdarzeń, z punktu psychologicznego, są one najbardziej zbliżone? Czym różnią się od sytuacji w przededniu wojny, ataku terrorystycznego, czy kryzysu gospodarczego lub politycznego?

Pandemia koronawirusa jest przez niektóre serwisy informacyjne do sytuacji początku wojny i wielkiego kryzysu ekonomicznego. Chodzi o to, że podstawowe poczucie bezpieczeństwa zastąpiła niepewność i poczucie braku kontroli nad naszym życiem. Doświadczenie kryzysowe przechodzi zwykle pewne fazy. Ludzie najpierw reagują szokiem, następnie boją się, czują się zagubieni, panikują, ale szybko wracają do normy. Druga faza to zaprzeczenie rzeczywistości, kiedy staramy radzić sobie z nowymi okolicznościami po staremu, co często okazuje się niepraktyczne. Trwa to do momentu, gdy uświadomimy sobie, że nie możemy już dłużej tak postępować. Następuje faza frustracji i desperacji. Po uświadomieniu sobie, że coś się skończyło,

następuje faza żałoby. Ta ostatnia jest bardzo uzdrawiająca dla ludzi – wtedy możemy wreszcie pożegnać się z minionymi czasami. To się nazywa etap ostatecznego pożegnania lub ostatecznej akceptacji nowej rzeczywistości. Następnie przychodzi faza rozwoju, kiedy jesteśmy gotowi przyrzeć się temu co przyniosła sytuacja kryzysowa, jakie są nieuniknione zmiany i czego powinniśmy się nauczyć i co zrobić.

Czego możemy się po tym wszystkim spodziewać? Jakie wnioski wyciągniemy, jeśli w ogóle?

Kryzys to szansa na coś nowego. Jeśli kiedykolwiek chcieliśmy, aby świat się zatrzymał z codziennego pędu, teraz to nastąpiło. Nareszcie mamy czas dla siebie. Ci z naszego środowiska, którzy działają na rzecz rozwiązania sytuacji w czasie izolacji – nie mają takiego czasu. Podczas kryzysu możemy świadomie odkryć w jaki sposób myślimy, czujemy, reagujemy i funkcjonujemy. Nie możemy myśleć o naszych wartościach, o tym co jest ważne dla nas i ludzi, którzy są nam bliscy. Możemy świeżo zdefiniować prawidłowe, zdrowe zachowanie. Możemy odkryć czego jeszcze potrzebujemy, abyśmy mogli sami, społecznie i globalnie wspierać się w przyszłości. Mam wrażenie, że jedna trzecia ludzi będzie w stanie zaktualizować nowe sposoby zachowania i funkcjonowania. Jedna trzecia pomyśli o tym i będzie wahać się pomiędzy swoimi starymi wzorcami a nowymi zachowaniami, a jedna trzecia pozostanie przy swoich dawnych zwyczajach i prawdopodobnie z niecierpliwością wyczekiwać będzie powrotu świata do normy. Jednak pytanie pozostaje, czy kiedykolwiek wróci?

Anita Kovačič, IPA Słowenia.

Działania Sekcji IPA Rumunia w walce z COVID-19.

Straszna rzeczywistość zarówno w Rumunii, jak i na arenie międzynarodowej, spowodowana pandemią SARS-Cov-2, zmusiła Sekcję IPA Rumunia do walki na pierwszej linii przeciw podstępnemu wrogowi oraz podjęcia szeregu działań zapobiegających rozprzestrzenianiu się wirusa i chroniących członków Stowarzyszenia.

Prezydent Sekcji Rumunia oraz członkowie Zarządu Krajowego pozostali blisko regionów i kontaktowali się z kierownictwem departamentu ds. sytuacji nadzwyczajnych MSW. Wspierali członków IPA walczących ze śmiertelnościami wirusem wszystkimi dostępnymi środkami.

W tak trudnych czasach dla całego świata policjanci i żandarmi pełnili służbę od początku stanu wyjątkowego, zapewniając porządek publiczny, wzmacniając poczucie

bezpieczeństwa oraz dbając o spokój i ciszę w miejscowościach i miastach gdzie działali.

Wojskowi strażacy i inne siły Generalnego Inspektoratu ds. Sytuacji Kryzysowych działali bezpośrednio w trakcie wydarzeń, współpracując z pracownikami służby zdrowia bez wahania w każdej sytuacji ryzykowali swoim życiem i zdrowiem. Wykazując prawdziwą solidarność i ponownie potwierdzając, że jesteśmy wielką rodziną, różne struktury tworzące Sekcję IPA Rumunia wspierały aktywnie i bezpośrednio wszelkie działania prowadzone przez organy ścigania w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa pełniąc służbę na granicach i na terenie kraju, zgodnie z ich obowiązkami.

Za wszystkie te działania, za sposób ich przeprowadzenia, poświęcenie, samozaparcie, które wykazali w ciężkiej walce z niewidzialnym i niebezpiecznym wrogiem, członkowie Sekcji IPA Rumunia zasługują na szczerze gratulacje, podziękowania oraz szacunek.

Wojna z pandemią jest daleka od zakończenia, ale dokładamy wszelkich starań, aby członkowie Sekcji IPA Rumunia mieli nasze ciągłe wsparcie i całą naszą uwagę dopóki nie będziemy w stanie pokonać tego niewidzialnego wroga na dobre.

Servo per Amikeco!

Florin Olaru, Prezydent IPA Rumunia.

Nigdy nie przestawaj wierzyć – marzenia się spełniają.

To opowieść o kobiecie o imieniu Shoanna Holmes, która mając 13 lat stworzyła wyimaginowanego chłopaka o imieniu Clifford, który był policjantem. Shoanna urodziła się w latach 70-tych z zespołem Downa oraz nieoperowalną wadą serca.

Powiedziano nam, że czeka ją 5 lat życia. Dzięki miłości rodziny i otoczenia Shoanna przeżyła 44 lata i jej serce poddało się. Shoanna zmarła spokojnie w domu, w ramionach ukochanej siostry w styczniu 2020 roku. Oto jej historia i hołd dla policjanta z Regionu Halifax.

Nigdy nie dowiedzieliśmy się skąd Shoanna wzięła imię i pomysł, ale nigdy nie porzuciła swojej miłości i oddania dla Clifforda. Za każdym razem gdy widziała przejeżdżający radiowóz podskakiwała z podekscytowania i machała gorączkowo. Czasami, gdy policjant kierował ruchem z powodu wypadku na skrzyżowaniu koło naszego domu, Shoanna dosłownie mdlała z uwielbienia.

Każdy kto nas odwiedzał, od mleczarza, dostawcy wody po sąsiadów, otrzymywał ręcznie robione zaproszenie na ślub. Przez lata tysiące ludzi otrzymało zaproszenia, ponieważ Shoanna zawsze wychodziła za mąż „w przyszłym tygodniu”. Rodzina kupowała jej suknie ślubne, które nosiła, wypożyczaliśmy nawet kabriolety, żeby ją wozić po okolicy.

Na jej niesamowite 40. Urodziny wynajęliśmy limuzynę i po zebraniu sąsiadów udaliśmy się do Departamentu Regionalnego Halifax w Burnside, gdzie wcześniej umówiliśmy się z młodym konstabłem, że wręczy Shoannie bukiet róż. Shoanna była wniebowzięta i nie mogła uwierzyć, że spotkała Clifforda w swój wyjątkowy dzień.

Cztery lata później lekarze poinformowali nas, że organy wewnętrzne Shoanny stopniowo przestaną funkcjonować. Zabrałam ją wtedy na posterunek Policji w Burnside, gdzie wszyscy obecni przywitani Shoannę i zrobiliśmy wspólne zdjęcie. Otrzymała wtedy także pamiątkową torbę Policji Halifax, która towarzyszyła jej przez ostatnie miesiące życia. Shoanna nie posiadała się ze szczęścia mogąc spotkać się ponownie z Cliffordem.

7 września 2019 roku Shoanna skończyła 44 lata. Clifford (a właściwie Jim) odwiedził ją z okazji urodzin i obdarował ją kwiatami i balonami. Wizyta trwała zaledwie 10 minut, ponieważ szybko się zmęczyła – jej serce już nie radziło sobie z taką dawką ekscytacji. Mimo to, Jim i Joanne, dzielnicowa która pomogła wszystko zorganizować, nie śpieszyli się do wyjścia.

Miło było widzieć Shoannę szczęśliwą po otrzymaniu prezentów od Clifforda. Jim poprosił Shoannę, żeby założyła dla niego suknię ślubną.

Cóż, Jim z pewnością nie musiał tego robić, ale kiedy wyjaśniłam mu okoliczności, nie zawahał się na moment. Nazywając ją Babycakes (to imię jakie nadał jej Clifford) złożył formalną prośbę, a Shoanna z radością poszła się przebrać. Wyszła z sypialni lśniąc jak anioł i uśmiechnięta stanęła obok swojego Clifforda w blasku fleszy aparatów. W kilku ujęciach znalazło się całe uwielbienie dla Clifforda, a w swojej fantazji Shoanna w końcu wyszła za mąż. Jim był bardzo cierpliwy i wyrozumiały, a Shoanna wręcz pławiła się w jego ramionach. Zdjęcia były oczywiście wspaniałe i piękne. Shoanna nigdy nie wahała się przed robieniem zdjęć, ale z Jimem na zdjęciach ślubnych jej twarz była anielska. Prawdziwa panna młoda.

Po urodzinach zdrowie Shoanny szybko pogorszyło się, może też dlatego, że osiągnęła swój główny, wymarzony cel w życiu. Ciepło mówiła o Cliffordzie, a my powiększyliśmy ich zdjęcia i porozwieszaliśmy w domu. Życie Shoanny było spełnione

i odeszła jako bardzo szczęśliwa kobieta, która poznała i poślubiła jedyną miłość swojego życia.

To niesamowite doświadczenie wspiąć się na wyżyny współczucia i wyjść naprzeciw potrzebom osoby taka jak ta, i na tym polega życie i obowiązek. Policjant zrobił wszystko, poświęcając trochę czasu i miłości do swojej pracy, aby rozpromienić szczęściem wyjątkową kobietę.

Rodzina Holmesów na zawsze będzie miała dług wdzięczności wobec Policji Regionalnej Halifax za to, że pomogła Shoannie gdy jej zdrowie podupadło, i sprawiła, że jej życie stało się o wiele bardziej wyjątkowe.

Jim i Joanne z pewnością uosabiają podstawowe wartości funkcjonariusza Policji. „Dążymy do doskonałości w służbie dzięki zaangażowaniu naszych pracowników w pracę zespołową, uczciwość i nasze podstawowe wartości”.

Historia ta została napisana przez Teresę Holmes, Sekretarz Regionu 6 – Ottawa Sekcji IPA Kanada, która jest siostrą Shoanny.

Teresa Holmes, Sekretarz Regionu 6, IPA Kanada.

Wykład członka IPA Peru J.G. Kinosita podczas Międzynarodowej Konferencji IPA poświęconej terroryzmowi.

Propaganda Państwa Islamskiego i język terroru.

15 lutego 2020 roku w siedzibie Dyrektora ds. Walki z terroryzmem peruwiańskiej Policji w Limie odbyła się Międzynarodowa Konferencja IPA na temat międzynarodowego terroryzmu i globalnego bezpieczeństwa w XXI wieku. Wykład wygłosił Javier gamero Kinosita, prawnik i kryminolog, członek Sekcji IPA Peru i mieszkaniec Szwajcarii. Wydarzeniu przewodniczył generał peruwiańskiej Policji Vicente Tiburcio Orbezo, dyrektor ds. walki z terroryzmem oraz starsi oficerowie tej jednostki.

Gamero zwrócił uwagę, że gwałtowne powstanie bojówek Państwa Islamskiego w Iraku i Syrii, wzywające do stworzenia światowego kalifatu odwołujące się do

globalnego dżihadyzmu, pogrążyło cały region w nowej sytuacji wojennej, zagrażając jednocześnie całemu zachodowi. Retoryczna siła kalifatu jest machiną wojenną opartą na języku, który jest uzbrojony w przemoc, podżeganie, uwodzenie i wielką siłę perswazji. Gamero Kinosita stwierdził, że walka z Państwem Islamskim jest warunkiem niezbędnym do poznania sztuki jego retoryki, aby zrozumieć jej propagandę, ponieważ słowa są jej bronią. Sztuka retoryki islamskiej kwitnie, ma metodę i cel poznawczy, jest dekoracyjna, ze śladami krętych, złotych linii pisma na czarnym tle, a jednocześnie dydaktyczna, oparta na cytatach z Koranu. Wykładowca zacytował tezę marokańskiego filozofa Phillippe-Josepha Salazara, że istnieje postrzeżenie „Koranizacja języka”.

Broń dialektyki islamskiej.

Gamero stwierdził, że w broni dialektyki islamskiej ornament jest pouczający. Zacytował także niemieckiego historyka Johannes Dillingera, mówiąc, że dżihadzyci w swoich wysiłkach poprzez komunikację z zewnętrzną publicznością i manipulacyjną propagandę, mogą rekrutować zwolenników, zbierać fundusze, przekazywać wiadomości społeczności, rozpowszechniać wywrotowe informacje, szczątkowe wiadomości lub ogłaszać rewelacje, a nawet przyznawać się do ataków terrorystycznych oraz uzasadniać popełnione czyny. Odgrywają horror i przerażają dramatyczną naturą komunikacji.

Kalif.

Państwo Islamskie działa zgodnie ze strategią symbolicznego działania. Kiedy latem 2014 roku kalif Ibrahim proklamował kalifat w Wielkim Meczezie w Mossulu, w Europie Zachodniej odbywały się ważne międzynarodowe wydarzenia sportowe, takie jak krykiet w Lords, turniej tenisowy Wimbledon i Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej w Brazylii. W maju 2015 roku, kiedy świętowano sukces filmu Mad Max podczas Festiwalu Filmowego w Cannes, kalif Ibrahim w drugiej proklamacji zwrócił się w formie „*Urbi et Orbi*” do wszystkich wiernych muzułmanów na emigracji do integracji w obronie kalifatu. Gamero dodał, że kalif przyjmuje bezpośrednio rolę imama, głosi, jest wymowny i obiektywny, mówi bez przerwy, bez zapisków, gestykuluje i prowadzi modlitwy przed wiernymi, wskazując im drogę i podkreślając duchowe wysiłki, którym muszą sprostać w dżihadzie, i domagając się bezwzględnego posłuszeństwa i szerzenia wiary muzułmańskiej na całą ludzkość; posłuszeństwo jest cnotą polityczną. Kalif przyjmuje odpowiedzialność za dżihad. Kalif atakuje politeizm, w tym całą kulturę zachodnią, kult idola w kulturze (media, kino, sport), idola rynku (dobra konsumpcyjne, chciwość rynku), idola teatru (nauka, komunikacja i technologie), idola istoty ludzkiej poza zasięgiem Boga, co znajduje odzwierciedlenie w normach państwa

demokratycznego, które umieszcza prawa człowieka w centrum systemu politeistycznego.

Propaganda kalifatu.

Prelegent wyszczególnił, że propaganda kalifatu jest energiczna i potężna, odwołuje się do technicznego terroru: przy braku argumentów dążą do zwycięstwa poprzez technikę. „Cyfrowy kalifat” lepiej wykorzystuje zalety techniczne, instrumentalizując internet, a dżihadyści dominują w cyfrowej wojnie terroryzmu, uciekając się do priorytetu poznawczego mediów wizualnych, bezpośredniości ekranów, iluzji technicznej, Facebooka, świata wirtualnego, który ma neuropsychologiczne skutki dla ich użytkowników Internetu. W ten sposób próbuje się osiągnąć nie tylko przewagę techniczną, ale także moralną.

Cyfrowa retoryka kalifatu.

Gamero dodał, że cyfrowa propaganda kalifatu ma na celu zwrócenie uwagi i zainteresowanie młodych ludzi, którzy są potencjalnymi rekrutami i mogą przyłączyć się do ich sprawy. Towarzyszą temu piękne obrazy, a także rytmiczne pieśni i hymny, które odzwierciedlają heroizm i wywyższenie, podkreślają męczeństwo ofiar, związek w walce i zachęcają do przekraczania granic bazując na narcystycznych ambicjach młodych ludzi do gloryfikacji. Te wideoklipy są również skierowane do inteligentnych i dobrze wykształconych ludzi, aby przekonać ich do sprawy, używają przekonujących argumentów i skrupulatnie nakreślonych pomysłów. Bruce Hoffman, analityk polityczny z Uniwersytetu Oxford, podkreśla dialektyczny charakter dżihadystycznych informacji propagandowych, która informuje i uczy. Potrzebna jest strategia kontrpropagandy dla zmierzenia się z idealizmem młodych dżihadystów. Dialog i psychologia muszą być wykorzystywane do przeciwdziałania propagandzie dżihadystów, a tym samym do osiągnięcia de-radykalizacji żołnierzy kalifatu.

Propaganda religijna.

Gamero podkreślił, że nauczanie i mowa są formami religijnej propagandy w polityce, nauczanie ma na celu połączyć obawy człowieka z boskością, a przemówienia wygłasza się wszem i wobec. Państwo Islamskie odwołuje się do kultury powołania lub zgromadzenia, kultury ambony, kultury modlitwy i tyrady bitewnej. Ucieka się do populizmu, motoru rewolucji, nie dzieląc społeczeństwa na bogatych i biednych, na posiadaczy i tych którzy nie mają, na społeczeństwo polityczne a społeczeństwo obywatelskie, na skrajnie prawicowych lub skrajnie lewicowych, ale dzieli je na wierzących i niewierzących. Podział nie jest polityczny ale teologiczny. Odwołują się

do ogromnego populistycznego potencjału indywidualnego, wolontariatu i ruchu społecznego.

Wezwanie kalifatu do dżihadu polega na radykalnym oddzieleniu złej części społeczeństwa (elit, zdrajców, bogatych, wyznawców materializmu) od dobrej części, złożonej ze wszystkich, którzy są gotowi stawić opór i sami siebie pogрузić, przepelnieni kulturą śmierci. Odróżniają lud świecki od ludu bożego, w którym ludność podlega normom religijnym. Ten populizm podkreśla różnicę między prawdziwymi ludźmi (boskimi) i fałszywymi ludźmi (świeckimi). Rewolucyjny populizm opiera się na dialektyce między ochotniczymi jednostkami i tworzonymi spontanicznie ruchami społecznymi.

Męskość żołnierzy kalifatu.

Żołnierze kalifatu wykazują wojowniczą męskość, którą reprezentują czarne i piaskowe ubrania, kolory pustyni, które noszą dżihadysty bez symboli hierarchii i rangi. Noszą także maski w przeciwieństwie do welonów noszonych przez kobiety.

Propaganda dżihadystów.

W ramach podstawowych cech propagandy dżihadystycznej mamy kody dialektyczne, które są sprzeczne z normami racjonalnymi, retoryczne przywództwo, które mimo że nie jest powiązane z żadną postacią, jest inspirujące i charyzmatyczne, używa zwanego, mocnego i twardego języka, wyposażonego w strategię komunikacji, w której estetyka i etyka idą w parze. Ta ideologiczna propaganda odwołuje się także do potęgi literatury, kalifat ma bibliotekę ideologiczną opartą na obszernym archiwum, które zawiera niezliczoną ilość komunikatów, tekstów, filmów, publikacji, które służą jako źródło inspiracji i doktryny, chronią i ratują przed zapomnieniem długą historię hagiografii i religii oraz zachowują boską tradycję islamu. Cyfrowy kalifat ma zdumiewającą moc literacką, a więc krok po kroku, książka po książce i bitwa po bitwie zyskuje na popularności i reprezentacji.

Uwagi końcowe.

Gamero doszedł do wniosku, że skoro nie można strzelać do idei, należy ją zwalczać za pomocą lepszej idei. Aby wygrać wojnę z kalifatem trzeba wygrać wojnę idei!

Javier Gamero Kinosita, członek IPA Peru.

NA TALERZU ZARZĄDU

Spotkanie założycielskie w Albanii.

29 lutego 2020 roku w stolicy Albanii, Tiranie IPA przyjęła w szeregi nową Sekcję w budowie.

Mój mąż i ja zostaliśmy przywitani na lotnisku w Tiranie przez Skendera Dodę, który zapewnił nam wspaniały pobyt w Tiranie z miłymi wycieczkami po okolicy miasta.

Wspólnie odwiedziliśmy największy system bunkrów w Albanii z muzeum historycznym i galerią sztuki oraz teatrem. Następnie udaliśmy się na wycieczkę kolejką linową w góry przy silnym wietrze i śniegu, ale z pięknymi widokami. Skender Doda zabawiał nas anegdotami, faktami historycznymi i opowieściami ze swojego kraju. Ten prezent okazał się później wartościowy wśród wielu nowych albańskich przyjaciół, których poznaliśmy.

Policja w Albanii została powołana 13 stycznia 1913 roku przez rząd Ismaila Qemali, pierwszego premiera Albanii. W 2014 roku rozpoczęło proces modernizacji albańskiej Policji w odniesieniu do wyposażenia i metod. Albańska Policja Państwowa to organ ścigania, który działa w całej Republice Albanii. Zatrudniają ok. 11 tys. pracowników.

W związku z nadchodzącym spotkaniem założycielskim spotkaliśmy się z przyjaciółmi IPA z wielu sąsiednich krajów, którzy skorzystali z okazji aby powitać Albanie w rodzinie IPA.

Spotkanie założycielskie z udziałem gości z kraju i zagranicy odbyło się w hotelu w centrum Tirany. Przed spotkaniem odbyliśmy krótki spacer po dużym placu w Tiranie. Członkowie IPA krótko oprowadzili nas po lokalizacji i otaczających budynkach.

W spotkaniu wzięło udział blisko 200 gości oraz media krajowe. Obecnych było wielu członków, którzy do dzisiaj byli „zagranicznymi członkami IPA Serbia”, których członkostwo zostało przeniesione do Sekcji w budowie IPA Albania podczas spotkania założycielskiego. Wśród oficjalnych gości krajowych byli przedstawiciele Policji Albanii i kilku organizacji religijnych.

Oficjalne przemówienia wygłosiła Aida Hajnaj, Zastępca Dyrektora Generalnego Państwa Albańskiego, Prezydent Skender Doda; Sekretarz Generalny Zarządu Międzynarodowego IPA May-Britt V.R. Ronnebro; oraz Prezydent Sekcji IPA Serbia dr Nebojša Pantelic.

Procedury spotkania założycielskiego obejmowały podpisanie statutów międzynarodowych i statutów krajowych, a następnie przekazanie sztandaru IPA i dokumentów założycielskich oraz prezentów. Aby wypełnić obowiązki sekcji w budowie przeprowadzono dodatkowe wybory na stanowiska Vice Prezydenta oraz Skarbnika Zarządu Krajowego. Następnie zrobiono oficjalne zdjęcia, po których był czas na kawę.

Wieczorem spotkanie założycielskie świętowano w lokalnej restauracji na zboczu wzgórza Tirana. Podano tradycyjny posiłek złożony z albańskich potraw i napojów. Z okazji wydarzenia, Sekcja w budowie Albania otrzymała prezenty od swoich gości, którzy z kolei otrzymali prezenty od gospodarza. Ponadto podobała nam się muzyka albańska, śpiewy i tańce.

Serdeczne podziękowania dla Sekcji IPA Serbia, która od kilku lat działa jako sekcja wspierająca członków albańskich. Dr Nebojša Pantelic i jego zespół wykonali wiele pracy wprowadzając nowego członka do IPA.

Chciałabym serdecznie powitać naszego najnowszego członka IPA – Sekcji w budowie Albania!

May-Britt V.R. Ronnebro, Sekretarz Generalny.

PROJEKT NAJLEPSZA PRAKTYKA.

Odpowiedzi na przestępstwa przeciwko środowisku w czasach postkolonialnych. Kto wypada najlepiej?

Sollund, R.A., & Runhovde, S.R. (2020). Brytyjski Magazyn Kryminologii.

Ten polecany artykuł jest oparty na perspektywie badań „Zielonej kryminologii”: przestępczość związana ze środowiskiem jest coraz większym problemem na całym świecie. Ragnhild Aslaug Sollund z Wydziału Kryminologii i Socjologii Prawa

Uniwersytetu Oslo i Siv Rebekka Runhovde z Wydziału Badań Norweskiej Wyższej Szkoły Policji badają w tym artykule, w oparciu o badania empiryczne, w jaki sposób systemy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w Brazylii, Kolumbii, Ugandzie i Norwegii postrzegają przestępstwa przeciwko środowisku i jak reagują na nie, a Norwegia jest głównym studium przypadku i podstawą do porównania.

Norwegia cieszy się opinią wiodącego kraju w dziedzinie polityki ochrony środowiska. Na przykład Norweska Międzynarodowa Inicjatywa Klimatyczna i Leśna ma na celu ograniczenie wylesiania w krajach takich jak Kolumbia, Brazylia, Indonezja i Tanzania oraz powstrzymanie zmian klimatu i globalnego ocieplenia.

Podczas gdy ogólne założenie jest takie, że północne kraje są bardziej „rozwinęte” w odpowiedzi na problemy środowiskowe, Sollund i Runhovde twierdzą, że Norwegia, pomimo swoich zasobów gospodarczych i międzynarodowego profilu jako zwolennika ochrony środowiska, nie radzi sobie z nielegalnym handlem i ochroną gatunków zagrożonych w skali kraju.

Sugerują, że te kraje południowe opracowały więcej narzędzi w zakresie ustawodawstwa, egzekwowania prawa, świadomości i ochrony dzikiej przyrody, a kraje północne mają oczekiwania dotyczące ochrony w krajach południowych, które same zaniedbują.

Cały artykuł można przeczytać pod linkiem:

<https://academic.oup.com/bjc/advance-article/doi/10.1093/bjc/azaa005/5739977>

Polecane przez:

May-Britt V.R. Ronnebro, Sekretarz Generalny.

SERVO PER AMIKECO

POSŁOWIE:

Teraz w naszym 10. tygodniu ograniczeń w związku z koronawirusem w Wlk. Brytanii szczególnie podoba mi się artykuł dostarczony przez IPA Słowenia, wywiad z psycholog Elizabetą Vovko, który zawiera interesujące informacje ogólne i przydatną pomoc w obecnym kryzysie.

Jestem przekonana, że przestrzeganie codziennej rutyny, podejmowanie wysiłku, wykonywanie ćwiczeń oraz utrzymanie dobrych relacji z członkami rodziny, a także przyjaciółmi, bardzo mi pomogło w ciągu ostatnich kilku tygodni.

Mając dookoła mnóstwo negatywnych wiadomości staram się skupić na pozytywnych aspektach, które mam teraz w życiu, których jest wiele, nawet jeśli czasami wydają się małe i nieznaczące.

Na przykład, bez potrzeby codziennych dojazdów do pracy jestem w stanie spędzić swoje wczesne poranki przy dobrej filiżance kawy i śniadaniu w naszym ogrodzie – prawdziwa uczta!

Moje biuro domowe w kuchni oznacza, że pracuję w centrum domu. Dowiedziałam się, że w ten sposób moje dzieci są teraz znacznie bardziej świadome tego, co faktycznie robię zawodowo na co dzień: widzą jak piszę maile, słyszą jak rozmawiam na spotkaniach Zoom lub przez telefon, i do tej pory byłam także świadkiem edycji i montażu kilku comiesięcznych biuletynów IPA.

Wszyscy członkowie naszego gospodarstwa domowego odnieśli tak wiele korzyści z nauki tego, co każdy z nas robi, i bardzo cenię sobie porady, które otrzymuję od mojego męża, a także od moich dzieci w różnych kwestiach związanych z pracą. Coś, co należy pielęgnować i zachować na przyszłość, gdy powoli wszystko wróci do normy.

Życzę Wam wszystkim wspaniałego czerwca – z wieloma pozytywnymi doświadczeniami!

Elke

SERVO PER AMIKECO

IPA WROCŁAW

SERVO PER AMIKECO